

Številka: 18.1 - 7 / 2018 - 4 - IR
Datum: 29.06.2018

SKUPNOST OBČIN SLOVENIJE

Gospod
Branko Ledinek, predsednik
Partizanska cesta 1
2000 Maribor
info@skupnostobcin.si

ZADEVA: Prenormiranost in omejena preglednost ureditve zaračunavanja oskrbe s pitno vodo ter odvajanja odpadnih voda

Spoštovani,

Varuh človekovih pravic RS (v nadaljevanju Varuh) na podlagi drugega odstavka 9. člena Zakona o varuhu človekovih pravic (ZVarCP) kot širše vprašanje obravnava problematiko prenormiranosti in omejene preglednosti ureditve zaračunavanja oskrbe s pitno vodo ter odvajanja odpadnih voda za uporabnike.

Kot je znano, sta po trenutni zakonodaji oskrba s pitno kot tudi ravnanje z odpadno komunalno vodo v skladu z določbami Zakona o varstvu okolja (ZVO-1) obvezni občinski gospodarski javni službi varstva okolja. Varuh je v okviru obravnave več pobud opazil, da je način obračunavanja, temelječ primarno na Uredbi o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju Uredba), za povprečnega uporabnika zelo nepregleden, posledično pa tudi težje preverljiv. Tako prihaja do primerov, kjer je posamezniku obračunan velik znesek kljub evidentni, skoraj ničelni porabi (npr. zaradi nepravočasne menjave merilne naprave), prav tako je posameznikom pogosto zaračunan pavšalni znesek ravnanja z odpadnimi vodami v primerih lastnih zajetij in kljub veliko manjši porabi od normirane. Razen posameznih postavk s pripadajočimi zneski specifikacije obračuni izvajalcev obvezne gospodarske javne službe ne vsebujejo nobenih pojasnil, ki bi povprečnemu uporabniku omogočila jasno identifikacijo razloga za višje zaračunane zneske.

Po Varuhovi oceni je ureditev obračunavanja oskrbe s pitno vodo ter odvajanja odpadnih voda za povprečnega uporabnika prenormirana in omejuje preglednost, kar lahko ima v določenih primerih za posledico kršitev ustavnega načela pravne varnosti in predvidljivosti, posledično pa, zaradi morebitnih nezadostnih obrazložitvev izvajalcev obvezne gospodarske javne službe, tudi kršitev načela dobrega upravljanja. Povsem nerazumno in tudi neutemeljeno bi bilo za pričakovati, da bi se od povprečnega uporabnika zahtevalo poznavanje vse področne ureditve, ki je po svoji vsebini zelo obsežna in kompleksna. Sporočamo, da v okviru vsebinske obravnave

Varuh že vodi aktivno komunikacijo z Ministrstvom za okolje in prostor, ki je pristojno za omenjeno področje.

Za preprečitev nejasnosti in zaradi varstva uporabnikov javnih dobrin 14. člen Zakona o gospodarskih javnih službah (ZGJS) določa, da Republika in lokalne skupnosti ustanovijo telesa za varstvo uporabnikov javnih dobrin, sestavljena iz njihovih predstavnikov, pri čemer se telesa ustanovijo za posamezno ali za več gospodarskih javnih služb. Ta naj bi zastopala, usklajevala in oblikovala skupne interese in predloge glede izvajanja javnih služb, njihovega razvoja in financiranja. Njihova glavna vloga je, da zastopajo interes uporabnikov v razmerju do izvajalcev javnih služb in opozarjanje na pomanjkljivosti ter predlaga rešitve.

Na podlagi 6. člena ZVarCP prosimo za podajo stališča glede izpostavljenе problematike. Zanima nas predvsem, v kolikšni meri občine skrbijo za ustrezno informiranost uporabnikov javnih dobrin, ali so občine opazile izpostavljenę problematiko ter kako zagotavljajo uresničevanje zaveze iz 14. člena ZGJS. Prosimo, da pojasnite tudi, katere občine (ter koliko) so takšna telesa ustanovile ter da okvirno orišete njihovo delovanje.

Vaš odgovor pričakujemo v roku 30 dni, za sodelovanje se zahvaljujemo.

Lep pozdrav,

Dr. Kornelija Marzel,
namestnica varuhinje človekovih pravic

J. f. T. Dolin

